

PASTI ELEKTIVNE ASTROLOGIJE

V pričujočem prispevku želim predstaviti svoje razmišljanje v zvezi z t. i. astrološko tehniko Elekcija oz. elektivno astrologijo. Gre za vejo tradicionalne astrologije, poleg natalne, mundane in horarne astrologije, ki je bila v veliki meri prakticirana in cenjena v antičnem in srednjeveškem času. Elekcijo pri nas med drugimi promovira in izvaja tudi znana slovenska astrologinja Ema Kurent. Pri tej tehniki gre za vnaprejšnje izbiranje in določanje najbolj primerne časa za pomembne življenjske dogodke kot so: odprtje lokala, podpis pogodbe, poroka, potovanje, pričetek gradnje ipd. Tehnika se mi zdi vsebinsko sila vprašljiva in v nadaljevanju želim to svojo tezo podrobneje razčleniti in argumentirati. Mnenja sem namreč, da je potrebno astrološke tehnike uporabljati z veliko mero kritičnosti in treznosti in na dvomljive postopke znotraj astrološkega svetovanja opozarjati oz. o teh vprašanih razpravljati. Astrologija se namreč utaplja v poplavi raznoraznih tehnik, v katerih se lahko praktikant astrologije hitro začne izgubljati, zato je potrebno razumeti tudi zgodovinski spoznavni kontekst, ki je botroval množitvi astroloških tehnik.

Izkrivljena, enostranska in zožena razumevanja astrologije in iz tega izhajajoče astrološke tehnike pač ni mogoče jemati resno. Zakrivanje intelektualne in duhovne nedoraslosti v pajčolan navidezne učenosti, ki naj bi izhajala iz starodavnih spoznanj in ji samo zaradi tega a-priori pripada spoštovanje, brez dovoljenja za dvom in skepso, v današnjem času ne vzdrži več. Astrologija je veda, kateri je, po mojem mnenju, zares doraslo zelo malo astrologov, četudi se le ti ponašajo s številnimi (sicer vprašljivimi) diplomami, saj je izrazito povezana z zmožnostjo in globino samodojetja in s tem tudi dojetja življenja; a hkrati je zanjo potrebna tudi velika intelektualna širina in razgledanost. Prvega razna šolanja kot taka ne morejo dati v zadostni meri, lahko pa ga (iz potenciala) vzgojijo, če bi seveda bila na ustreznem kakovostnem nivoju. Je pa tako, da je v današnjem zgodovinskem obdobju večina astrološkega izobraževanja precej klavrnega, kar je seveda posledica preteklega izгона astrologije iz univerze.

Zdaj pa k problemu elektivne astrologije. Njen problem bi izpostavila predvsem z dveh zornih kotov: prvi je zgodovinski, drugi pa karmični in samoaktualizacijski. Če se osredotočim najprej na zgodovinski zorni kot, potem je potrebno poudariti, da elektivna astrologija kot veja tradicionalne astrologije korenini v zgodovinskem času, ki je bil precej drugačen od današnjega, to pa zato, ker je bil takratni zahodni človek precej drugačen od današnjega. Samozavedanje povprečnega zahodnjaka izpred 500 in več let je temeljilo predvsem na opredelitvi sebe kot nosilca neke družbene vloge in pa osebe, ki mora slediti danim mu vzorcem, torej znatno močnejše še poistovetenega s kolektivnostjo. Življenje je ljudem takrat ponujalo malo možnosti za razvoj, ljudje so bili večinoma nepismeni, živeli so na podeželju; po večini so torej živeli življenja, ki so jim po družbenih zakonitostih (v katere se ni podvomilo) pripadla, z dosti manj možnostmi svobodnega manevriranja, preizkušanja in samoiskanja. Obdobje adolescence, kot psihološkega komplementa telesne pubertete, takrat sploh ni obstajalo, zato pri večini ljudi tudi ni bilo večjih identitetnih kriz in iskanja sebe. Slaba materialna preskrbljenost in odvisnost je ljudi pehala predvsem v borbo za fizično preživetje. Izraziti patriarhalni vzorci, spolni stereotipi ter religiozni umotvori so jih zaslužnjevali, čeravno sami svoje zaslužjenosti še niso prepoznavali. Danes kolektivni in preživetveni krč počasi popušča in vsaj na papirju je moč živeti kolikor toliko svobodno, kar omogoča svobodo išočim posameznikom, da se zanjo lahko, brez strahu pred sankcijami, prizadevajo in borijo. Po večini so bili ljudje v preteklosti torej neizobraženi, neozaveščeni, brez samostojnega in kritičnega mišljenja ter zaradi nepoznavanja in nerazumevanja potopljeni v množico iracionalnih strahov, vraževernosti in slepih verjetij. Odgovornosti za svoje življenje praktično niso poznali, saj so živeli jim predpisana življenja. Milost je bila pridobljena s poslušnostjo, odrešenje pa s slepim sledenjem. Krivoverci in drugačni pa si bili sežgani, dejansko ali pa psihološko.

V tem zgodovinskem kontekstu so se navkljub močnemu prodoru krščanstva ohranile mnoge poganske in magične prvine. Elektivna tehnika v tem kontekstu ni nič drugega kot metoda magije, ki skuša na temelju ideje vsepovezanosti kreirati svet po svojih lastnih željah. Razumljivo je, da so tudi ljudje takratnega časa (tako kot danes) želeli izboljševati svoje življenjske okoliščine in to so počeli na načine, ki so jih poznali in razumeli. Zaradi njihove neozaveščenosti je bil njihov notranji duševni svet

v precejšnji meri projiciran izven sebe in tako je lahko rešitev sebe tudi prišla predvsem od zunaj. Z odrešenjem s strani krščanskega mesije ali z izbiro ustreznega časa pomembnega življenjskega dogodka je bila tako odgovornost za življenjsko blaginjo pozunanjena. Zanimivo je ob tem morda omeniti tudi, da nekateri astrologi (kot Liz Greene) ugotavljajo, da srednjeveške tehnike napovedovanja prihodnosti, ki so v preteklosti bile zaslužne za nekatere naravnost spektakularno točne napovedi, dandanes sploh niso več učinkovite. Astrologinja Liz Greene to pripisuje spremenjeni vlogi posameznika v družbi, o kateri pišem zgoraj. Človek postaja veliko bolj ozaveščen, s tem pa dosti manj predvidljiv.

Če pogledamo nekoliko v spoznavni kontekst nastanka množice astroloških tehnik, potem je potrebno najprej poudariti, da je filozofija kot špekulacija o ultimativnih principih sveta in življenja edina antična kategorija »znanosti«, ki jo imamo tudi danes. Današnje znanosti takrat torej ni bilo, poznamo jo šele kakšnih dvesto let. V takšnem kontekstu prvotne (ne)znanosti zato v antični in helenski astrologiji ni bilo mogoče opazovati linearnega razvoja astrološke teorije, ampak sklop individualnih variacij in tem. Zakaj je tako lahko razumemo, če razumemo pomen znanja v takratnem času. Pisano znanje je takrat imelo dosti manjšo težo kot danes. Mnogo učiteljev je prenašalo skrita znanja samo ustno, za pravo znanje pa je bila pomembna tudi osebna transcendentna izkušnja. Pisno prenašanje znanja zato ni bilo čislano, ker znanje v osnovi ni bilo namenjeno vsakomur. Najbolje se je zato inštrukcije podajalo v dialogu, torej preko nekega odnosa, to pa knjiga nikoli ne more ponuditi. Če je namreč učenec v zvezi s kakšno podano informacijo zmeden, mu te nejasnosti samo učitelj lahko razjasni. Antično učenje je torej nekakšna obrt, ki naj se jo učenec priuči pri mojstru kot vajenec. Ker si torej vsak ne zasluži učenja in znanja, je pomembno, da so primerni kandidati za to iniciirani v skrivna znanja. V tem pogledu poznamo kar nekaj antičnih kultov, ki so poznali take iniciacije. Poleg dejavnika odnosa učenec – učitelj, močno predrugačijo vlogo znanja v takratnem času, v primerjavi z današnjo dobo, tudi t. i. javne debate. Poleg tekmovanj iz športa, atletike, umetnosti in obrti so bile v antičnem času popularna tudi tekmovanja v javnih debatah. Najvidnejši intelektualci takratnega časa so se leta dolgo pripravljali za takšna tekmovanja, v njih pa so skušali z intelektualnimi in logičnimi »triki« premagati sotekmovalca. V tem kontekstu se zato da razumeti tudi nastanek pisnih rivalitetnih astroloških doktrin. V ustnih in pisnih razlagah torej ni šlo samo za to ali so te res veljavne in prave, temveč bolj za to kako so domiselne in prepričljive, kako z njimi adept (astrolog) izpade bolj učen kot nekdo drug. Pomembna je bila torej inovativnost. Elektivne in mnoge druge astrološke tehnike so zato v takšnem zgodovinskem kontekstu lahko nekritično »cvetele«.

Ideja božanskega sozvočja s kozmičnimi kvalitetai časa, ki v svoji osnovi korenini v danes izgubljeni enosti s kozmosom in stvarnikom, na kateri temelji elektivna astrologija, pa je po svojem idejnem konceptu vseeno več kot sprejemljiva, pravilna in upravičena. To je svet, ki smo ga izgubili in ga drastično potrebujemo nazaj, vendar na novih temeljih, v novi preobleki in za novega človeka. Z samo izbiro astrološko ustreznega časa ni torej nič narobe, vendar pa je dandanes skrajno naivno pričakovati uspeh pomembnega dogodka ali podviga zgolj ali v veliki meri na podlagi ustreznega izbranega časa, torej na podlagi nekih magičnih procedur. Potrebe današnjega človeka so spremenjene in astrolog svetovalec mora tem potrebam svojega časa slediti in se tako ukvarjati najprej s prioritetai, šele nato z finesami, elektivna astrologija pa je v tem pogledu v najboljšem primeru zgolj finesa. Naj pojasnim problem podrobneje še s karmično-samoaktualizacijskega zornega kota.

Rojstna karta je karmično-dharmična »slika«, zato se v življenju posameznika dogajajo bolj ali manj zgolj stvari, ki so v njej zapisane. Posameznik lahko sicer z lastno voljo stvari v življenju preokrene po svoje, a miru nikakor ne najde, če ne sledi svojemu poslanstvu oz. življenjskemu načrtu (ki je zapisano v rojstni karti), zato se potenciali v njej slej ko prej na neki ravni realizirajo. V kolikor ego povsem zavrača sledenje poslanstvu svojega višjega jaza, višji jaz projicira neizbežne razvojne impulze navzven in le ti nato lahko človeka usodno udarijo in prizadenejo. Takrat se tako zgodijo tudi najbolj neprijetni zunanji – usodni dogodki. V naših življenjih se zato določene stvari tako ali drugače morajo zgoditi, saj so bile »zasejane« že davno prej in pred njimi – se pravi pred našo usodo (in karmo), zato ne moremo pobegniti. To so učili številni modreci že pred tisočletji. Zato še tako skrbno astrološko - časovno snovanje začetkov določenih pojavov (podjetij, dogodkov, porok, potovanj ipd.), človeka ne more ubraniti pred tistim, kar mu gre in kar mu pripada. Stvari se namreč »rodijo«, ko je pravi čas

zanje (kot se rodi otrok). Vsekakor ni nobene škode, če je »rojstvo« dogodka usklajeno s posameznikom, ki je nosilec tega dogodka, koristi kaj dosti pa ta stvar tudi ne. Zakaj? Zunanji dogodki so namreč samo projekcija posameznikovega notranjega sveta (sedanjega ali preteklega), ki ga simbolizira astrološka simbolika. Poleg tega je tovrstna časovna uskladitev omejena, saj lahko, z vidika gibanja nebesnih teles po ekliptiki, išče skladnost predvsem v okviru hitrih planetov oz. z Luno in Soncem, s počasnimi planeti pa težje oz. praktično nemogoče. Ravno počasni planeti pa so običajno »iniciator« večjih življenjskih sprememb, zato res drži, da se stvari morajo zgoditi in roditi takrat, ko je pravi čas zanje. Velja pa tudi omeniti, da človek, ki je pretočen in kolikor toliko dobrem stiku s samim seboj ter s tem tudi s kozmosom, tako ali tako spontano sledi najbolj ustreznim trenutkom časa in elektivne astrologije sploh ne potrebuje.

Poudarila bi tudi, da vsak astrolog, ki vsaj nekaj let sledi razvoju dogodkov v svojem življenju lahko opazi, kako neskrenljiva so pota usode in da v najboljšem primeru s svojim znanjem zmore zgolj nekoliko bolj zavestno in prisebno slediti pojavom svojega življenja, nikakor pa jih ne more samovoljno kreirati. Še kako se zaveda nujnosti, ki je nad njim, zato je modro, da se veličini življenja prepusti in z kar se da dobro voljo naredi tisto v življenju, kar mora narediti, kot pravi Jung. Ob tem nam je astrologom vseeno na razpolago znanje, ki nam pomaga predvideti prihodnje razvojne – karmične in dharmične sunke, zato ne zanikam, da tudi sama kdaj pa kdaj pri manjših dogodkih v življenju uporabljam prijeme elektivne astrologije, npr. pri načrtovanju potovanj, večjih delovnih obremenitvah, nakupih ipd. Vendar pa poudarjam, da gre v tem primeru res za življenjske dogodke znatno manjšega pomena kot so pa neizbežni in usodni življenjski dogodki ter razvojni premiki.

Naj se sedaj v nadaljevanju nekoliko podrobneje osredotočim npr. na izbiro pravega časa za poroko. Kaj bo astrolog pravzaprav pri strankah dosegel z izbiro optimalnega časa za ta dogodek? Po moje praktično nič. To pa zato, ker še tako optimalen čas poroke ne more razrešiti dinamske, karmične in razvojne napetosti v odnosu med posameznikoma, razvidne iz partnerske (sinastrične) analize, ki sta se znašla v partnerskem odnosu. To pomeni, da še tako idealen čas omenjenega enkratnega dogodka ne more zaobiti ali omiliti srečanje dveh prestrašenih egov, ki se bosta navkljub vsem željam in pričakovanjem partnerske izpolnitve slej ko prej znašla v okovih svojih izkrivljenih poistovetenj in dojemanj, ki ju oddaljujejo od samih sebe s tem pa tudi drug od drugega. Zemlja je pač tudi oz. predvsem »dolina solz«, poligon zelo nazornega in konkretnega učenja in izkušanja in pred tem ni moč pobegniti. Če bi uspel naš šolski sistem vsaj malenkostno posameznike podučiti o življenjskih modrosti in jih s tem pripraviti na življenjske izzive, bi ne bilo toliko ljudi, ki begajo v slepoti skozi življenje. Vse najbolj bistvene življenjske resnice so namreč že bile dognane, dane, zapisane in predstavljene, vendar jih zahodna porabniška in z znanstveno vero zaslepljena družba nikakor noče videti oz. jih je šele zdaj začela odkrivati. Namesto tega ljudem v stiski ponuja dokaj osiromašene nadomestke sodobne psihologije, ki skuša v precejšnji meri s krpanjem tega kar mora v bistvu odmrtni izpolniti posameznikovo skrajno izpraznjenost in izgubljenost. Mnoge tako čislane psihološke teorije so zato samo odsev že obstoječih, a spregledanih dognanj, pogosto torej psihologija odkriva zgolj toplo vodo.

Menim, da je dosti bolj pametno, kot porabljati denar za elektivno astrologijo, da se človek vpraša o namenih in vzrokih svojih početij, o realnosti svojih pričakovanj ter poglobi v svoje še neozaveščene notranje silnice. Če s svojimi dejanji »seje« slabo karmo, ali pa z »glavo buta v zid« oz. slepo in nezavedno sledi svojim sprevrženim stremljenjem, ga še tako skrbno astrološko izbran čas ne bo obvaroval pred nevšečnostmi, saj se bo slej ko prej, v odsevu svojih dejanj, srečal s samim sabo. V današnjem času naj bi se tudi karmična neravnovesja precej sproti in hitro razreševala, zato se utegne človeku nespametno odvrženi bumerang zares hitro vrniti nazaj.

Rojstna karta in prediktivne astrološke tehnike naj zato predvsem služijo ozaveščanju človekovih početij in s tem osvobajanju od karmične zanke. Na ta način je lahko astrologija tudi najbolj prepričljiva, saj je to tisto kar tudi v največji meri zmore oz. so to njene največje kvalitete, hkrati pa tudi največje potrebe človeka današnjega časa. Čas bi že torej bil, da tudi astrologija pomete pred pragom svojih šarlatanskih pristopov oz. postane bolj prizemljena in intelektualno adekvatna današnjemu času.

S prihodnostjo se tudi ne splača kaj dosti obremenjevati saj je vse kar naj bi nekoč bilo že tukaj zdaj in je tukaj tudi vedno bilo. Človekova projekcija izpolnitve v prihodnosti preko egovih identifikacij in manifestacij je namreč v najboljšem primeru zgolj mamljiva in zanimiva igra (ki pa ima vedno omejen rok trajanja), v najslabšem primeru pa boleča utopija. Človekova neumorna potreba po spoznanju in nadzorovanju prihodnosti kaže na to kako zelo izpraznjen pravzaprav je in kako zelo malo zaupa sebi in življenju. Predanost nepredvidljivosti življenja ter sprijaznjenje z minljivostjo in relativnostjo vse zemeljske pojavnosti predstavlja največjo pomiritev in izpolnitev. Jezus je zato dejal: »Moje kraljestvo ni od tega sveta«.